

Lekcja 9

1 czerwca

PODSTAWA PANOWANIA BOGA

Część I: Przegląd

Tekst przewodni: Ap 12,17.

Zakres studium: Koh 12,13-14; Prz 28,9; Dn 7,25; Iz 51,7-8; Ap 13,15-17; 12,17; 14,6-12.

Wprowadzenie: Biblijne tematy wielkiego boju i niebiańskiej świątyni są nierozdzielnie splecione z kwestią prawa Bożego, a w tym soboty jako uwzględnionej w prawie Bożym. Wielki bój został rozpoczęty wskutek fałszywych oskarżeń Lucyfera przeciwko charakterowi Boga, Jego prawu i zasadom Jego panowania. Zbuntowany anioł zasugerował, że stworzone istoty są autonomiczne, w pełni zdolne do samodzielnego definiowania znaczenia życia na własnych warunkach oraz kształtowania naszych więzi i społeczności w sposób całkowicie dowolny. Ostatecznie ta bluźniercza sugestia jasno wyraża pragnienie wykluczenia Boga z naszego życia, naszych więzi, a wreszcie z całego wszechświata. Dlatego podkreślanie przez nas wiecznego obowiązywania prawa Bożego nie jest przejawem legalizmu ani zbawienia z uczynków, gdyż prawo Boże jest wyrazem charakteru Boga, a zatem znajduje się w samym centrum wielkiego boju.

Obrona prawa Bożego jest obroną charakteru Boga i Jego statusu jako Stwórcy i prawowitego Króla wszechświata intronizowanego w Jego niebiańskiej świątyni. Wywyższanie prawa Bożego oznacza, że rozumiemy, iż Bóg jest jedynym Źródłem standardów moralnych i sensu życia. Odrzucenie Boga i Jego zasad życia prowadzi wyłącznie do chaosu i wiecznej śmierci. Dlatego adwentyści dnia siódmego głoszą następujące biblijne prawdy:

- prawo Boże jest niezmiennie,
- sobota jest znakiem Boga jako Stwórcy i Króla,
- niebiańska świątynia jest wszechświatową siedzibą Bożego panowania i zbawienia,
- ruch adwentystyczny jako Kościół Ostatków został powołany do ogłoszenia ostatniego Bożego zaproszenia wzywającego ludzkość do królestwa Bożego.

Osią misji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego są przesłania trzech aniołów z Ap 14. Przesłania te wskazują, że wielki bój jest wyborem między dwiema diametralnie przeciwnymi zasadami - diabelską, która prowadzi na zatracenie, i Bożą, która prowadzi do życia.

Tematy lekcji

Ta lekcja podkreśla cztery zasadnicze tematy:

1. Prawo Boże, w tym przykazanie dotyczące soboty, jest wieczne i niezmiennie, gdyż reprezentuje istotę Boga, Jego charakter, Jego status Stwórcy i Króla wszechświata oraz Jego zasady życia i więzi.
2. Niebiańska świątynia jest siedzibą Bożego panowania i ośrodkiem zbawienia.
3. Wielki bój rozpoczął się w wyniku dążenia Lucyfera do przywłaszczenia sobie statusu i władzy Boga.
4. Pod koniec wielkiego boju na Ziemi Bóg powołał i ustanowił swój Kościół Ostatków. Bóg powierzył temu Kościołowi głoszenie Jego ostatniego przesłania miłosierdzia dla ludzkości, zapraszanie ludzi do przyjęcia Go jako ich Stwórcy, Zbawiciela i Pana - jedynego Źródła i drogi życia.

Część II: Komentarz

Chrześcijaństwo a prawo Boże

Wielu chrześcijan przejawia mieszane odczucia względem prawa Bożego. Z jednej strony, wszyscy w jakimś stopniu zgadzają się, że prawo Boże jest dobre i konieczne. Nawet Marcin Luter, o którym wielu protestantów sądzi, iż miał negatywną wizję prawa, poświęcił znaczną część swojego *Dużego Katechizmu* komentarzowi znaczenia prawa Bożego w życiu chrześcijanina. W przedmowie do *Dużego Katechizmu* Luter wyznał, że kiedykolwiek ma ku temu okazję, recytuje Dziesięcioro Przykazań obok Modlitwy Pańskiej, wyznania wiary i wybranego psalmu.

Z drugiej strony na przestrzeni wieków chrześcijanie znajdowali powody i preteksty nie tylko do lekceważenia prawa Bożego, ale nawet prób zmieniania go. Już w pierwszych wiekach ery chrześcijańskiej teolodzy przeszli do porządku nad zmianą cotygodniowego dnia odpoczynku. Dlaczego? Podobnie jak w przypadku świątyni, przyjęcie dualizmu i światopoglądu głoszonego przez grecką filozofię otworzyło drogę dla odrzucenia soboty. Jeśli, jak twierdzi grecka filozofia, sfera niebiańska nie posiada wymiaru przestrzeni, istnienie dosłownej świątyni znajdującej się w Niebie jawi się jako nierealne. Podobnie wstąpienie Jezusa do Nieba w rzeczywistym, przestrzennym, materialnym ludzkim ciele musi być postrzegane jako nieakceptowalne z punktu widzenia greckiej filozofii.

Ponadto, jeśli niebiańska sfera jest beczasowa, dosłowny dzień odpoczynku, święty czas, nie ma żadnego znaczenia dla Boga i religii. Jednak sobota jest zbyt oczywistym tematem w *Biblii*, by zamieścić ją pod dywan. Dlatego wielu wczesnych i średniowiecznych chrześcijan stosowało alegoryczną metodę interpretacji *Biblii* -

jedyną metodę pozwalającą pogodzić światopogląd greckiej filozofii ze światopoglądem biblijnym. Według tej metody najważniejsze znaczenie biblijnej nauki nie jest znaczeniem dosłownym, ale duchowym, transcendentnym, bezczasowym. Zatem chrześcijanie ci doszli do wniosku, że nie muszą świętować rzeczywistego dnia odpoczynku. Mogą go interpretować w duchowym znaczeniu, na przykład jako abstrakcyjny wieczny Boży odpoczynek. Nic dziwnego, że chrześcijanie w średniowieczu nie zwracali większej uwagi na prawo Boże.

Reformatorzy protestancy zmienili ten trend wracając do gramatycznej czyli literalnej metody interpretowania *Biblii*. Dlatego reformatorzy podkreślali istotną rolę Dziesięciorga Przykazań w życiu chrześcijanina i dawali temu wyraz w katechizmach. Jednak nawet w tych dokumentach prawo Boże było postrzegane jedynie jako częściowo autorytatywne. Na przykład, zaledwie kilka akapitów po podkreśleniu znaczenia Dziesięciorga Przykazań w życiu chrześcijan Luter zamieścił komentarz dotyczący przykazania sobotniego. W swoim *Dużym Katechizmie* wyraził przekonanie, że sobota jest starotestamentowym ustanowieniem i nie dotyczy chrześcijan, którzy zostali uwolnieni przez Chrystusa od świętowania tego dnia. Mimo reformacji teologii, jaką sugerował, Luter nie był w stanie całkowicie wyrwać się ze strefy przyciągania założeń greckiej filozofii i tradycyjnego chrześcijańskiego sposobu rozumowania.

W naszych czasach dyspensacjoniści znaleźli jeszcze jedną wymówkę czy sposób na umniejszenie znaczenia prawa Bożego dla chrześcijan. Zasadniczą nauką dyspensacjonalizmu jest to, że historia zbawienia jest podzielona na kilka dyspensacji czyli okresów. Nie chodzi tu jedynie o prostą segmentację czy periodyczny podział historii zbawienia. Według dyspensacjonalistów w każdej dyspensacji Bóg ustanawia inne przymierze z określoną grupą ludzi, udzielając im szczególnego objawienia i szczególnych obowiązków, jakich nie powierzał tym, z którym zawarł poprzednie przymierza. Tak oto jedna z dyspensacji zwana dyspensacją prawa, obejmująca okres od Synaju do śmierci Jezusa, ma się cechować przymierzem prawa objawionym na Synaju. Dyspensacjoniści sądzą, że prawo zostało objawione albo „dodane” tylko dla Izraela i dla żadnego innego narodu przed Synajem i po Chrystusie. Dlatego prawo Boże i sobota nie mają znaczenia dla chrześcijan.

Wszystkie te sposoby umniejszania czy odrzucania prawa Bożego doprowadzą ostatecznie do ustanowienia znamienia bestii - zastąpienia prawa Bożego ustanowieniem ludzkim, a nawet demonicznym, i to w łonie chrześcijaństwa. Sobota zostanie zastąpiona fałszywym dniem odpoczynku. Znamię bestii wyraża właśnie pierwotną intencję i cel szatana w wielkim boju - odrzucenie władzy Boga i Jego prawa oraz zastąpienie ich władzą diabła i ustanowionymi przez niego zasadami. Adwentyści dnia siódmego wierzą, że otrzymali od Boga zadanie głoszenia przesłań trzech aniołów wzywających ludzi do powrotu do królestwa Bożego, przyjęcia i wywyższania prawa Bożego, odrzucenia znamienia szatana i władzy jego bestii oraz przyłączenia się do Bożej reszty w czasie końca czekającej na rychłe powtórne przyjście Chrystusa (Ap 14,6-12). Dlatego też adwentyści dnia siódmego zawarli w zbiorze fundamentalnych biblijnych zasad wiary następującą zasadę dotyczącą prawa Bożego: „Wielkie zasady prawa Bożego zostały zawarte w dziesięciu przykazaniach i zilustrowane życiem Jezusa. Wyrażają miłość Bożą, Jego wolę i cel, dotyczący ludzkiego postępowania oraz stosunków międzyludzkich, i obowiązują ludzi żyjących we wszystkich stuleciach. Normy te są podstawą przymierza Boga ze swym ludem i probierzem na sądzie Bożym. Dzięki Duchowi Świętemu wskazują na grzech i budzą uczucie potrzeby Zbawiciela. Zbawienie jest w całości darem łaski, nie wynikiem uczynków, jednakże jego owocem jest posłuszeństwo wobec przykazań. Posłuszeństwo to rozwija charakter chrześcijański i prowadzi do pomyślności. Jest dowodem naszej miłości wobec Pana, jak również naszego zainteresowania bliźnimi. Posłuszeństwo wynikające z wiary ukazuje Chrystusową moc przekształcającą życie i tym samym wzmacnia chrześcijańskie świadectwo o Bogu” (*Wierzyć tak jak Jezus*, wyd. 2, Warszawa 2007, s. 258).

Ta fundamentalna zasada wiary podkreśla co najmniej dwie istotne cechy prawa Bożego. Po pierwsze, prawo Boże jest odzwierciedleniem charakteru Boga i zasad Jego królestwa (zob. Ps 89,15). Jako takie, prawo Boże znajduje się w samym sercu niebiańskiej świątyni, w Skrzyni Przymierza w miejscu najświętszym (Ap 11,19). Tak więc prawo Boże jest wieczne i obowiązuje wszystkich ludzi we wszystkich czasach. Ponieważ Bóg, Jego natura i Jego charakter nie zmieniają się, Jego prawo nigdy się nie zmieni. Nawet Jezus Chrystus oświadczył, że nie przyszedł po to, by zmienić prawo, ale by je wypełnić (Mt 5,17-19). Nigdy też nie dał nikomu władzy umniejszania czy zmieniania Jego prawa, tak w całości jak i w części.

Po drugie, prawo Boże jest odzwierciedleniem natury Boga nacechowanej miłością i sprawiedliwością, znajdującej wyraz w zasadach Jego królestwa. Według Pawła „miłość jest doskonałym wypełnieniem Prawa” (Rz 13,10 BT). Zatem prawo nie może być traktowane jak przeciwieństwo ewangelii czy zbawienia. Prawo nigdy nie było, nie jest i nie będzie wrogiem. Naszymi wrogami są grzech i diabeł. Prawo Boże jest „święte; święte, sprawiedliwe i dobre jest też przykazanie” (Rz 7,12 BT). Zbawienie jest wyłącznie z łaski Bożej, a ludzie przyjmują je i stosują przez wiarę. Jednak zbawienie jest dziełem Ducha Świętego, który odradza nas do naszego pierwotnego statusu dzieci Bożych doskonale odzwierciedlających miłość i sprawiedliwość Boga.

Część III: Zastosowanie

1. Jeśli mieszkasz w niechrześcijańskim kraju, jak lokalna religia Twoich rodaków rozumie koncepcję prawa w ogólności, a prawa boskiego w szczególności? Jak możesz wyjaśnić prawo Boże twoim przyjaciółom

w kontekście lokalnej kultury? Jeśli mieszkasz w kraju chrześcijańskim, jak chrześcijanie w twoim kraju odnoszą się do prawa Bożego? Jak możesz dzielić się z nimi adwentystycznym zrozumieniem prawa Bożego?

...

2. Obecnie w większości krajów chrześcijańskich możemy dyskutować o niedzieli i sobocie jako Bożym świętym dniu. A jeśli mieszkasz w kraju niechrześcijańskim? Jak możesz wyjaśnić swoim przyjaciołom prawdę o sobocie w kontekście wielkiego boju? Jak możesz wyjaśnić znaną bestii osobom nie rozumiejącym chrześcijańskiego kontekstu kwestii soboty i niedzieli?

...

3. Porównaj prawo ceremonialne z prawem moralnym. Jakie są podobieństwa i różnice między nimi? Co każde z nich mówi o Bogu? W jaki sposób odnoszą się one do Jezusa Chrystusa?

	MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI • Przewodniki- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”. • Pytania- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej. www.adwent.pl dział: Studium biblijne	KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI • Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii. • Propozycje dodatkowych zajęć. • Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium. • Wspólnota, modlitwa każdy czwartek, godz.20.00 Zoom: 856 5129 9515 Kod dostępu: Biblia
---	--	--